

Dragør d. 22.2.2009

Åbent brev til samtlige medlemmer af Borgerrepræsentationen og Socialudvalget

Med henvisning til sagen om bostedet Tokanten, ønsker jeg hermed at henlede jeres opmærksomhed på forhold, der endnu ikke er håndteret på en hensigtsmæssig måde. Jeg oplever desværre stadig, at myndighederne ikke opretholder retssikkerheden, for beboerne på Tokanten.

Afskedigelse af Forstander Hanne Jensen

D. 20. december 2007 besluttede Socialudvalget, at der skulle indledes en afskedigelse af Forstander Hanne Jensen. Jeg kan nu konstatere, efter 14 måneder, at dette tiltag endnu ikke er påbegyndt. D. 27. januar 2009 henvendte jeg mig til kontorchefen for MR Handicap i Socialforvaltningen. Han meddelte mig, at Socialforvaltningen har sat sagen i bero, grundet den politianmeldelse jeg har indgivet.

Jeg undrer mig over Socialforvaltningens tøven med at afskedige Hanne Jensen, på trods af hendes og souschef Connie Dyrehauge gentagne tjenesteforseelser og overtrædelser af Serviceloven. Det efterlader et indtryk af, at Socialforvaltningen stadig ikke tager Tokantens beboeres retssikkerhed alvorligt.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til, at Forstander Hanne Jensen og Souschef Connie Dyrehauge endnu ikke er afskediget, men fortsat kun er suspenderet med løn?*

Anmeldelse af Forstander Hanne Jensen til Politiet

Som nævnt ovenfor har jeg indgivet en anmeldelse af Forstander Hanne Jensen til Politiet. Jeg mener, at hun bevidst har undladt at opretholde retssikkerheden, for beboere og medarbejdere på Tokanten.

Jeg blev i marts 2008 afhørt af Sektionen for Økonomisk Kriminalitet, hos Københavns Politi. Der blev jeg oplyst om, at Hanne Jensen snarest muligt ville blive sigtet efter straffelovens §§ 156 og 157. Politiet oplyste endvidere, at de ikke ville søge aktindsigt i aktuelle dokumenter, men derimod afvente Socialforvaltningens politianmeldelse. Efter gennemlæsning af straffeloven forsøgte jeg, i maj 2008, at udvide min anmeldelse med §§ 150, 155, 161, 162, 178, 261, 278, 279 og 280.

Da jeg ikke hørte nyt i sagen klagede jeg, i oktober 2008, til Statsadvokaten angående manglende efterforskning af min anmeldelse. Jeg modtog herefter et brev, fra Københavns Politi, hvori det oplyses at jeg ikke har særlig interesse i sagen, og at de derfor ikke har pligt til at oplyse mig om sagens efterforskning.

Jeg må derfor væbne mig med tålmodighed, afvente en sigtelse af Hanne Jensen, og håbe at hun vil blive stillet til ansvar for sine gerninger, ved en domstol.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til at Socialforvaltningen endnu ikke har anmeldt Forstander Hanne Jensen til Politiet, på trods af deres viden om hendes lovovertrædelser?*

Folketingets Ombudsmand

I maj 2008 sendte jeg min partshøring til Folketingets Ombudsmand. I denne partshøring nævnte jeg bl.a. at Socialforvaltningens registrering af de ulovlige magtanvendelser var misfortolket og i

nogle tilfælde direkte usande. Jeg har siden rykket for svar, men Socialforvaltningen har endnu ikke kommenteret, eller forholdt sig til mine bemærkninger.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til at Socialforvaltningen undlader at kommentere mine bemærkninger til deres redegørelser og registrering af de ulovlige magtanvendelser?*

Revurdering af medicineringen af Tokantens beboere

D. 28.4.2008 skrev jeg en mail til Ritt Bjerregaard, hvori jeg udtrykte min bekymring over, at medicineringen af Tokantens beboere ville blive revurderet af den samme psykiater, som i årevis har ordineret medicinen.

D. 3.6.2008 modtog jeg en mail fra Mikkel Warming, hvori han meddelte, at han var enig i min betragtning og at det ville være hensigtsmæssigt, at medicinen også ville blive gennemgået af en ekstern psykiater. Han oplyste desuden, at Socialforvaltningen havde kontakt til Region Hovedstadens Psykiatri, angående et samarbejde om ekstern konsulentbistand til gennemgang af beboernes medicin på Tokanten.

Jeg er blevet bekendt med, at beboerne på afdelingen, Persillevej 2a, stadig indtager den samme store mængde medicin, som de altid har gjort. De er endnu ikke blevet tilset af en ekstern psykiater, eller fået ændret på dosis af deres medicin. Jeg undrer mig over, at forvaltningen tøver med, at lade en ekstern psykiater revurdere det store medicinindtag beboerne på Tokanten udsættes for.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til, at beboernes medicinindtag endnu ikke er blevet revurderet af en ekstern psykiater?*

Neuropsykologisk udredning af beboerne på Tokanten

Efter afsløringen af manglende handleplaner og funktionsbeskrivelser for beboerne på Tokanten, besluttede forvaltningen, at alle 8 beboere på afdelingen, Persillevej 2a, skulle udredes. I starten af 2008 indledte Tokantens ledelse et samarbejde med en ekstern Neuropsykolog, Henning Bjerre. Den konstituerede Forstander Flemming Nielsen besluttede dog at afbryde samarbejdet med Henning Bjerre, halvvejs i forløbet, på grund af hans kritik af medarbejdernes handlemetoder. Dette skabte stor frustration for de medarbejdere, der var enige i hans betragtninger og som havde en forhåbning om, at hans arbejde ville skabe den nødvendige forandring, af den pædagogiske praksis.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til, at samarbejdet med Henning Bjerre blev afbrudt og at der aldrig er fundet en erstatning for den vigtige udredning og forudsætningsanalyse af beboernes ressourcer og behov?*

Værgemål

I mine tidligere henvendelser til Socialforvaltningen og Ombudsmanden har jeg udtrykt undren over, at beboerne på afdelingen, Persillevej 2a, ikke havde værger til at varetage deres interesser. Jeg er senere blevet bekendt med, at der var én beboer, der havde en værge. Denne værge blev dog aldrig inddraget eller oplyst om de mange indgreb i selvbestemmelsesretten som beboeren blev udsat for. Værgemålet var kun kendt af forstanderen og blev aldrig oplyst til medarbejderne. Tokantens nuværende ledelse har siden vurderet, at det ikke var nødvendigt, at søge værgemål for de resterende beboere. De beboere, der har pårørende, har fået oplyst muligheden om at søge værgemål. De pårørende har dog ikke benyttet sig af denne mulighed. For de beboeres

vedkommende der ingen pårørende har, har Tokantens ledelse besluttet, at varetage deres interesser.

Jeg finder det uetisk, at der stadig ikke er søgt værgemål for beboerne på afdelingen, Persillevej 2a. Beboerne var i mange år underlagt en Forstander, som tog beslutninger der ikke var i deres interesse, uretmæssigt forbrugte deres penge, tillod indgreb i deres selvbestemmelsesret og undlod at give dem indflydelse på eget liv.

Det efterlader et indtryk af, at Socialforvaltningen ikke anerkender beboernes retssikkerhed og at de i dag ikke står bedre stillet. Socialforvaltningen burde lade beboernes interesser varetages af en uvildig værge, i Statsamtet.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til, at Socialforvaltningen bevidst undlader, at søge værgemål for nogle af beboerne fra Tokanten, på trods af Værgemålslovens hensigter?*
- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til, at Socialforvaltningen ikke har kompenseret for, at værgen til den beboer som der blev udsat for 90 % af magtanvendelserne, aldrig blev underrettet?*

Fortsat indgreb i beboernes selvbestemmelsesret

Jeg er blevet bekendt med, at der fortsat foregår daglige indgreb i beboernes selvbestemmelsesret. Flere beboere har fortsat aflåste klædeskabe og toiletskabe. Nogle få medarbejdere har gentagne gange gjort Tokantens nuværende ledelse opmærksom på indgrebet og henstillet til, at det skulle ophøre. Ledelsen har dog tøvet, med den begrundelse at der ikke skulle ske ændringer for beboerne, så længe der var uro i personalegruppen.

Jeg undres over, at Tokantens ledelse stadig accepterer ulovlige indgreb i beboernes selvbestemmelsesret. Jeg undres ligeledes over, at tilsynet ikke har opdaget disse indgreb, da det er en krænkelse af deres privatliv og dermed en overtrædelse af Serviceloven. Jeg undres ligeledes over, at Socialforvaltningen stadig varetager tilsynet af deres egen bosteder.

- *Hvorledes forholder Borgerrepræsentationen og Socialudvalget sig til, at Tokantens ledelse fortsat accepterer daglige indgreb i beboernes selvbestemmelsesret?*
- *Hvornår forventes det, at en ekstern myndighed skal overtage tilsynet af Københavns kommunes botilbud?*

Jeg mener, det er under al kritik, at Københavns kommune stadig ikke formår at leve op til Serviceloven. Jeg vil appellere til at Borgerrepræsentationen, og Socialudvalget, vil leve op til deres ansvar som øverste myndighed i Københavns kommune og én gang for alle få rettet op på forholdene, på bostedet Tokanten.

Med venlig hilsen

Christina Petersen
Fogdens Plads 10
2791 Dragør
e-mail: chrip@stofanet.dk

Kopi af dette brev er sendt til; Folketingets Ombudsmand, Velfærdsminister Karen Jespersen, Statsadvokaten, Københavns Politi, og Berlingske Tidende.

Til Borgerrepræsentationen

Bemærkninger til Socialforvaltningens notat af 23. februar 2008 til Borgerrepræsentationen, vedrørende bostedet Tokanten

Under henvisning til Anette Laigaards mail af 23. februar, samt forvaltningens notat af samme dato, til Borgerrepræsentationen og Socialudvalget, vil jeg hermed gerne kommentere hendes udtalelser.

Vedrørende Anette Laigaards mail til Borgerrepræsentation:

I mailen nævnes;

- *Ved årsskiftet 2007/2008 fyldte bostedet Tokanten meget i pressen, og med nogen grund:*
  - *Tokanten havde en meget negativ arbejdskultur, hvor medarbejdernes interne konflikter med hinanden og ledelsen gik ud over omsorgen for borgerne, de udviklingshæmmede.*
  - *Procedurer for sikring af beboermidler og magtanvendelser var på flere punkter ikke-eksisterende eller tilsidesat"*

Dette er ikke korrekt. Jeg kan ikke genkende hendes påstand om, at det var medarbejdernes interne konflikter, med hinanden og ledelsen, der gik ud over omsorgen for beboerne. Der har hverken i medierne, eller i forvaltningens egne redegørelser, været skrevet noget om dette udsagn.

Jeg vil hermed understrege, at det var ledelsens ansvar, at Serviceloven ikke blev overholdt på Tokanten. Ledelsen undlod at følge procedurer for sikring af beboermidler og indberette magtanvendelser og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Dette har forvaltningen selv konstateret i deres egne redegørelser.

Jeg synes, det er beskæmmende at forvaltningen stadig forsøger at unddrage sig sit ansvar for, at sagen fik så stor mediebevågenhed. Havde forvaltningen fulgt min opfordring om, at indhente dokumentation på bostedet, der bekræftede min påstand om forstander Hanne Jensens svigt, havde jeg ikke haft grund til at kontakte pressen.

- *Det forbedrede psykiske arbejdsmiljø kan aflæses i en netop afsluttet ekstern konsulentundersøgelse af arbejdspladsen og det pædagogiske arbejde.*

Jeg vil henstille opmærksomheden på, at der er 2 medarbejdere fra Tokanten, afdeling Persillevej 2a, der for nyligt er blevet fritstillet, efter at have været sygemeldt i længere perioder. De er blevet påvirket af et dårligt psykisk arbejdsmiljø på afdelingen. Af hensyn til eget helbred, har de begge ønsket at blive fritstillet. Jeg under mig derfor over Anettes Laigaards påstand om, at det psykiske arbejdsmiljø skulle være blevet forbedret.

Vedrørende Socialforvaltningens notat

Vedrørende min påstand om, at Socialforvaltningens har undladt at kommentere mine bemærkninger til deres redegørelser og registrering af de ulovlige magtanvendelser, svares der;

- *Dette er ikke korrekt, da Socialforvaltningen den 26. juni 2008 har indsendt bemærkninger til Christina Petersens høringsvar af 20. maj 2008 til Folketingets Ombudsmand.*

I Socialforvaltningens brev af 26. juni 2008, til Folketingets Ombudsmand, redegøres der for alle de undersøgelser der har været foretaget, vedrørende beboernes økonomi. Der nævnes *intet* i dette brev, der

vedrører mine bemærkninger til forvaltningens misfortolkede registrering, af de ulovlige magtanvendelser. Jeg har eksempelvis nævnt min undren over, at forvaltningen kategoriserer medicintvang ind under Servicelovens § 126, stk. 2, som vedrører fastholdelse i hygiejne situationer. Ifølge Sundhedsloven kan medicintvang kun anvendes på lukkede psykiatriske afdelinger og kan således aldrig godkendes som et indgreb i selvbestemmelsesretten af det sociale nævn. I forvaltningens registrering har man også undladt at bemærke eller kategorisere de mange unødige magtanvendelser, herunder råben, flyttet med magt uden der var risiko for fare, konfiskering af personlige ting mv., låst inde/ude eller forhindret adgang til fællesarealer. Jeg mener, at forvaltningen dermed negligerer det store omfang af ulovlige magtanvendelser der foregik på Tokanten.

Vedrørende ansøgning om værgemål for beboere uden pårørende, skriver forvaltningen;

- *Der vurderes løbende og konkret, om beboerne har behov for at få beskikket en værge, eller om beboernes interesser varetages via administration af deres pension på bostedet. Disse vurderinger har aktuelt ikke ført til, at der er indsendt anmodning om beskikkelse af værge for beboerne til Statsforvaltningen.*

Jeg undrer mig stadig over, at forvaltningen har vurderet, at det ikke har været nødvendigt at søge værgemål for de beboere, der ingen pårørende har. De er ikke i stand til at varetage egne interesser og de overlades dermed til den pågældende ledelse på bostedet. Når en beboer indtager store mængder medicin bør der ifølge Sundhedsloven søges værgemål. Når ledelsen stadig vælger at udsætte samme beboer for indgreb i selvbestemmelsesretten, bør der ud fra etiske overvejelser søges værgemål.

Vedrørende mine spørgsmål om fortsatte indgreb i selvbestemmelsesretten, bekræfter forvaltning;

- *Mere konkret skal nævnes, at der på afdeling Persillevej 2A er tre beboere, der har låse på deres klædeskabe i deres bolig. Dette vurderes som det mindste indgreb idet to af beboerne tager deres tøj ud af skabet og ødelægger det.*

Det undrer mig meget, at det sociale nævn har godkendt en sådan foranstaltning. I bekendtgørelsen om indgreb i selvbestemmelsesretten, står intet skrevet om aflåsning af borgerens ting, som et mindste indgreb. Hvis det sociale nævn virkelig har godkendt sådan et indgreb og der er tale om en beboer som ingen pårørende har, og det stadig vurderes at der ikke bør søges værgemål, bør beboeren vel som minimum være repræsenteret af en advokat? Så vidt jeg er bekendt med Serviceloven kan et indgreb i selvbestemmelsesretten godkendes for 3 måneder, med mulighed for forlængelse til 6 måneder. På trods af dette, har beboeren i mindst 8 år været udsat for dette indgreb!

- *Beboerne på afdelingen deler i fællesskab to badeværelser. Hver beboer har sit eget toiletskab på badeværelset. For at beskytte den enkeltes ejendele i toiletskabet i forhold til medbeboere, har man valgt at aflåse alle skabene. Når den enkelte beboer skal i bad, låses skabet op, og i den udstrækning den enkelte magter det, vælger han/hun hvilke produkter, der skal anvendes. Hovedparten af beboerne har brug for hjælp til toiletbesøg, så der er oftest medarbejdere tæt på, der kan sikre adgangen til skabet.*

Jeg vil gerne påpege, at det var mig der i sin tid, indkøbte skabene til badeværelserne. Der var én enkelt beboer der havde svært ved at kende forskel på skabene, men det medførte at alle beboere fik sat lås på deres skabe. Det fratog også den ene beboer, der var selvhjulpen og som gik i bad flere gange dagligt, at

have råderet over sine ting på badeværelset. Jeg vil hermed understrege, at der i sin tid *ikke* blev søgt om godkendelse til dette indgreb!

Under henvisning til ovenstående, håber jeg hermed at denne skrivelse vil give jer et mere nuanceret billede, end hvad forvaltningen forsøger at fremstille i deres notat.

Med venlig hilsen

Christina Petersen
Fogdens Plads 10
2791 Dragør
e-mail: chrip@stofanet.dk